

Kúria
ítélete

Az ügy száma: Bhar.I.428/2023/15.

A határozat szintje: harmadfok

A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes, a tanács elnöke
Dr. Kardos Andrea, előadó bíró
Dr. Csák Zsolt, bíró
Dr. Domonyai Alexa, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: nyilvános ülés

Az ülés napja: 2023. november 7.

Határozat hirdetés napja: 2023. november 21., [a Be. 427. § (2) bekezdésének alkalmazásával dr. Csák Zsolt bíró helyett dr. Tuba István Krisztián bíró a tanács tagja.]

Az ügy tárgya: számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette és más bűncselekmények

Terheltek: Terhelt1 és társai (Terhelt1 I. rendű
Terhelt2 II. rendű
Terhelt3 III. rendű
Terhelt4 IV. rendű
Terhelt5 V. rendű
Terhelt6 VI. rendű
Terhelt7 VII. rendű és
Terhelt8 VIII. rendű vádlott)

Elsőfok: Fővárosi Törvényszék, 14.B.1072/2013/592., ítélet, tárgyalás,
2022. április 1.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 6.Bf.270/2022/21., ítélet, nyilvános ülés,
2022. december 14.

A fellebbezés előterjesztője: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Rendelkező rész:

A Kúria a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által benyújtott másodfellebbezést elbírálv a Fővárosi Ítéltábla mint

másodfokú bíróság 6.Bf.270/2022/21. számú ítéletét Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt6 VI. rendű vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit négy rendbeli – két esetben folytatólagosan elkövetett – vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat];

Terhelt7 VII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit három rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat];

Terhelt8 VIII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit két rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat] minősíti.

A Kúria a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében fegyházban határozza meg.

Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számítja be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy nap előzetes fogvatartásban, illetve 5 (öt) nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlott tekintetében mellőzi a büntetés kitöltöttségére vonatkozó megállapítást.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 42.676 (negyvenkétezer-hatszázhetvenhat) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Kúria ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] I. A Fővárosi Törvényszék a 2022. április 1. napján kihirdetett 14.B.1072/2013/592. számú ítéletével az ismeretlen helyen tartózkodó Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, közvetett tettesként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntettében [a Büntető

Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont), 2 rendbeli felbujtóként, folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében [korábbi Btk. 254. § (1) bekezdés I. fordulat] és 14 rendbeli felbujtóként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségében, mely 8 esetben folytatólagosan elkövetett [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat]. Ezért az I. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 7 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 8 évre Magyarország területéről való kiutasításra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen labdarúgói, játékvezetői, játékosügynöki tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont], számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetének kísérletében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés a) pont], 6 rendbeli társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében, mely két esetben folytatólagosan elkövetett [korábbi Btk. 254. § (1) bekezdés 1. fordulat] és 8 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségében [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat]. Ezért a II. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 7 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen labdarúgói, játékvezetői, játékosügynöki tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött a II. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról. A II. rendű vádlottal szemben 43.200.000 forint értékben vagyonelkobzást rendelt el.

A törvényszék a II. rendű vádlottal szemben a 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[3] Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont] és 6 rendbeli vesztegetés büntetében, mely két esetben folytatólagosan, társtettesként, négy esetben bűnsegédként elkövetett [korábbi Btk. 254. § (1) bekezdés 1. fordulat]. Ezért a III. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 6 év fegyházbüntetésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen labdarúgói, játékvezetői, játékosügynöki tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 3.000.000 forint pénzbüntetés nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött a III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

A törvényszék a III. rendű vádlottal szemben a 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[4] Terhelt4 IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont] és 8 rendbeli társtettesként, folytatólagosan nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségében [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat]. Ezért a IV. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 5 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen labdarúgói, játékvezetői, játékosügynöki tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött továbbá a IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

A törvényszék a IV. rendű vádlottal szemben a 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[5] Terhelt5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont], társtettesként, folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében [korábbi Btk. 254. § (1) bekezdés 1. fordulat] és közokirat-hamisítás büntetében [korábbi Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont]. Ezért az V. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 4 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgás körébe tartozó foglalkozásoktól, különösen labdarúgói, játékvezetői, játékosügynöki tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése estére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött az V. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

A törvényszék az V. rendű vádlottal szemben a 6 rendbeli bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége [korábbi Btk. 258/C. § (1) bekezdés 1. fordulat] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[6] Terhelt6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont] és 6 rendbeli, 3 esetben társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében [korábbi Btk. 251. § (1) bekezdés 2. fordulat és (2) bekezdés]. Ezért a VI. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 4 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgó játékvezetői tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött a VI. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

[7] terhelt7 VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés a) pont] és 4 rendbeli, 3 esetben társtettesként elkövetett vesztegetés büntetében [korábbi Btk. 251. § (1) bekezdés 2. fordulat és (2) bekezdés]. Ezért a VII. rendű vádlottat –

halmazati büntetésül – 4 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgó játékvezetői tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 1.000.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a VII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött a VII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

[8] Terhelt8 VIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bünszervezetben, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont] és 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében [korábbi Btk. 251. § (1) és (2) bekezdés]. Ezért a VIII. rendű vádlottat – halmazati büntetésül – 3 év fegyházbüntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 10 évre eltiltotta a labdarúgó játékvezetői tevékenységtől. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3.000 forintban állapította meg és rendelkezett az összesen 600.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a VIII. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Döntött a VIII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

[9] A törvényszék a nyomozás során a Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt 80.000 forint, 4.510 euro, 1.767 USD, 365 GBP, 487 VEB, 10.000 VND, 20 BRL, 127 SGD, 25 TTD, 171 CUP és 50 BOB; Terhelt3 III. rendű vádlottól lefoglalt 216.500 forint, 321.500 euro és 2.520 USD, Terhelt8 VIII. rendű vádlottól lefoglalt 27.500 forint, 560 euro, 100 USD és 110 HRK, valamint Terhelt6 VI. rendű vádlottól lefoglalt 283.500 forint és 215 euro vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[10] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak terhére súlyosításért, az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek tekintetében a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának felemelése és végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása; a IV. rendű, V. rendű és VIII. rendű vádlottak esetében végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása; a VI. rendű és VII. rendű vádlottaknál egyrészt a vesztegetés kapcsán téves minősítés miatt, a vád szerinti minősítés megállapítása érdekében, továbbá végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

[11] Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő IV. rendű, V. rendű és VIII. rendű vádlottak az ok és a cél megjelölése nélkül éltek jogorvoslattal. A I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlottak védője – az V. rendű vádlott védőjének helyetteseként eljárva – elsődlegesen a vádlottak felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, az ítélet valamennyi rendelkezését támadva; a VI. rendű vádlott védője az ítélet valamennyi rendelkezésével szemben; a VII. rendű vádlott és védője az ítélet valamennyi rendelkezése ellen; a VIII. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentést célozva, téves jogi minősítés miatt, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[12] A tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott vádlottak közül az ítélet rendelkező részének kézbesítését követően a II. rendű és a III. rendű vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében, anyagi és eljárási szabálysértés miatt, téves jogi minősítés és megalapozatlanság okán az ítélet valamennyi rendelkezése ellen; míg a VI. rendű vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1190/2013/27. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az I. rendű, VI. rendű és VII. rendű vádlottak tekintetében módosított

tartalommal tartotta fenn: az I. rendű vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés lényeges súlyosítása mellett a bíróság által kiszabott – helyesen – kiutasítás tartamának felemelése, míg a VI. rendű és VII. rendű vádlottak esetében kizárólag a büntetésük súlyosítása, végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása érdekében.

[14] A Fővárosi Ítéletábla mint másodfokú bíróság a 2022. december 14. napján kihirdetett 6.Bf.270/2022/21. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatta.

[15] Terhelt6 VI. rendű vádlott közélet tisztasága elleni cselekményét 3 rendbeli vesztegetés büntettének [korábbi Btk. 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat], Terhelt7 VII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni cselekményét 2 rendbeli vesztegetés büntettének [korábbi Btk. 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat], Terhelt8 VIII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni cselekményét 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntettének [korábbi Btk. 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat] minősítette.

[16] Terhelt1 I. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 3 év fegyházbüntetésre enyhítette, és vele szemben a pénzbüntetés kiszabására és annak átváltoztatására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

[17] Terhelt2 II. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 évre enyhítette. A II. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[18] Terhelt3 III. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel szemben – a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 2 év 4 hónap 6 nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 évre enyhítette. A III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekintette.

[19] Terhelt4 IV. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 2 év 2 hónap 18 nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 3 évre enyhítette. A IV. rendű vádlott fogvatartási adatait kiegészítette azzal, hogy 2015. április 26. napjától 2015. április 27. napjáig őrizetben volt. A IV. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekintette.

[20] Terhelt5 V. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 1 év börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 évre enyhítette. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 napi tétel.

[21] Terhelt6 VI. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben a halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 6 hónap 25 nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 évre enyhítette. A VI. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A VI.

rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekintette. Megállapította, hogy a VI. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 napi tétel.

[22] Terhelt7 VII. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 6 hónap 25 nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 2 évre enyhítette. A VII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A VII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekintette. Megállapította, hogy a VII. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 napi tétel.

[23] Terhelt8 VIII. rendű vádlottal – mint bünszervezetben elkövetővel – szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztést 6 hónap 25 nap börtönbüntetésre, a közügyektől eltiltást 1 évre enyhítette. A VIII. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként számította be, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartásban, illetve 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával kitöltöttnek tekintette. Megállapította, hogy a VIII. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek száma helyesen 200 napi tétel.

[24] Az ítéletábra Terhelt1 I. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntették [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont], Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli, bünszervezetben, folytatólagosan, bűnszegdként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntették [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont] továbbá 1 rendbeli számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette kísérletének [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat, (4) bekezdés a) pont], Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan, bűnszegdként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntették [korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulat és (4) bekezdés b) pont] vádjá alól felmentette.

[25] Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű, a II. rendű, a III. rendű, a IV. rendű, az V. rendű, a VI. rendű, a VII. rendű és a VIII. rendű vádlottak tekintetében egyebekben helybenhagyta azzal, hogy megállapította a II. rendű, III. rendű és V. rendű vádlottak lakó- és tartózkodási helyét, helyesbítette az V. rendű vádlott előzetes letartóztatása kezdő időpontját, valamint a VI. rendű és VII. rendű vádlott anyja nevét, továbbá feltüntette a VII. rendű vádlott teljes nevét és lakóhelyét. Rendelkezett a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[26] II. 1. A másodfokú bíróság ítélete ellen a nyilvános ülésen a főügyészség képviselője a nyilvános ülésen fellebbezést jelentett be Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak terhére részfelmentésük miatt, a másodfokú ítélet részbeni megalapozatlansága okából, e vádlottak bűnösségének 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményben való megállapítása érdekében, ezzel összefüggésben a szabadságvesztés büntetésük súlyosítása, valamint a II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlott tekintetében a szabadságvesztés büntetés fegyház fokozatban történő meghatározása érdekében.

[27] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt5 V. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak, továbbá az I-IV. rendű terheltek védője, valamint a VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű terheltek védője a jognyilatkozatuk megtételére három munkanapot tartottak fenn.

[28] A másodfokú ítélet ellen az arra jogosult vádlottak és védők nem jelentettek be másodfellebbezést.

[29] 2. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1190/2013/48. számú fellebbezés indokolása szerint a másodfokú bíróság ítéletének részfelmentő rendelkezései tévesek, mivel hibás elvi alaphoz kiindulva éppen az általa helyesbített tényállás szenved részbeni megalapozatlanságban, mely a harmadfokú eljárásban a Be. 619. § (3) bekezdése szerint az ügyiratok tartalma alapján orvosolható. Álláspontja szerint a tényállás másodfokon történt – nem perrendszerű – megváltoztatásával sérült az elsőfokú ítéleti tényálláshoz való kötöttség, valamint a felülmérlegelés tilalmára vonatkozó törvényi rendelkezés is.

[30] A számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vonatkozásában tévesnek tartotta azt a megállapítást, miszerint a vádlottak bűnösségének kimondása alapvetően tanú2 vallomásain alapul. E tanú vallomása ugyanis valóban jelentős bizonyító erővel bír, de csupán egy bizonyíték volt a többi terhelő, az elsőfokú ítéletben részletesen elemzett bizonyíték – így egyebek mellett egyéb érdekelt5 és tanú3 vallomásai, a leplezett eszközök eredményeként keletkezett közlemények, utaslisták, valamint az egyes tényállási pontoknál a törvényszék által megjelölt tanúvallomások és okirati bizonyítékok – közül. Jelen ügyben valójában arról van szó, hogy tanú2 vallomása az egyik tényállási elem, az okozott kár vonatkozásában volt döntő, de nem kizárólagos bizonyíték.

[31] Érvelése szerint a másodfokú bíróság tévesen idézte a BH 2021.35. számon közzétett eseti döntésben foglaltakat, így az általa vázolt elvi kiindulópont is helytelen. A felhívott kúriai döntés I. pontja értelmében a közvetett bizonyíték esetében a hangsúly nem a bizonyíték mibenlétének, hanem a más bizonyítékhoz kötődésnek van. Ehhez képest, amíg közvetlen bizonyíték esetében csupán a hiteltérdemlőség a ténymegállapítás feltétele, a közvetett bizonyíték esetében vizsgálendő a ténybeli következtetés helyessége is.

[32] Felhívta a Be.-hez fűzött kommentárt, melynek alapján a tanú tudomásának a forrása rendszerint a közvetlen élmény, a tanú észlelése vagy empirikus tapasztalata, azonban a tanú nemcsak közvetlenül, hanem közvetett módon is tudomást szerezhet a bizonyítandó tényről, vagyis a más által közvetlenül észlelt és általa megtudott tényekről is beszámolhat. A bizonyíték értékelése, a vallomás bizonyító ereje szempontjából nyilvánvalóan jelentősége van annak, hogy a tanú tényismerete közvetlen vagy közvetett. A bizonyítékok szabad értékelésének elvéből következik, hogy adott esetben a bíróság a törvényesen felhasznált származékos bizonyítéknak nagyobb bizonyító erőt tulajdoníthat, mint egy eredeti bizonyítéknak. Az ügyészség álláspontja szerint a másodfokú bíróság „összemosta” a közvetett bizonyítékot a közvetett bizonyítással.

[33] Az elsőfokú bíróság ítélete [549]-[554] pontjaiban levezette, hogy a fogadóirodánál bekövetkezett kár mértékének meghatározása során miként járt el. Ennek megfelelően azok az összegek voltak irányadók, amelyeket tanú2, illetve tanú3 tanú közölt, ahol pedig ilyen konkrét adat nem állt rendelkezésre, ott a bíróság a tanú2 által megjelölt 300.000 euró összegű minimális összeget vette figyelembe, mely alatt a manipulációt nem kezdték meg. Utalt arra is, hogy az elsőfokú eljárásban elhangzott ügyészi perbeszéd részletesen elemezte az egyes tényállási pontoknál megállapítható kárösszegeket és a releváns bizonyítékokat, melyek között nem egyedül tanú2 vallomása áll rendelkezésre, hanem tanú3 (I/6. és I/7. tényállás), egyéb érdekelt5 (I/1., I/2. és I/3. tényállás), tanú51 és tanú52 (I/4. és I/6. tényállás) vallomása is. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor okirati bizonyítékok hiányában döntően a személyi bizonyítékokra alapította az ítéleti tényállást.

[34] Érvelése szerint tanúnak a kár összegére tett nyilatkozatai részben valóban származékos bizonyítéknak minősülnek, mivel az egyes manipulált mérkőzésekhez kapcsolódó fogadásokról, a megfogadott összegekről az I. rendű vádlottól szerzett tudomást, azonban vallomása bizonyító erejét növeli, hogy a tanú a bűnszervezet vezetőjének közvetlen elmondásából nyert információkat hozta a hatóságok tudomására. Ugyanakkor a vallomása azon részében közvetlen bizonyítéknak tekintendő, miszerint 300.000 euró összegű nyereség alatt a bűnszervezet nem kezdte meg egy mérkőzés manipulálását. A tanú ezen állítása a közvetlen tudomásán alapuló tényközlés, nem pedig feltételezés vagy ténybeli következtetés, ahogyan azt a másodfokú bíróság megállapította. Ezért nem foghat helyt a másodfokú bíróság azon hivatkozása, mely szerint a kár összege vonatkozásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás téves ténybeli következtetések miatt részbeni megalapozatlanságban szenved, így törvényes alap nélkül került sor a másodfokú ítélet [55] pontjában írtak szerint a tényállás helyesbítésére. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán az elsőfokú bíróság által ítélezése alapjául elfogadott, hitelesnek tartott tanú vallomásából megállapított tény a másodfokú bíróság – a tényálláshoz kötöttség elvéből fakadóan – megalapozatlanság hiányában nem vonhatta volna kétségbe, még abban az esetben sem, ha a saját meggyőződése ezzel ellentétes.

[35] Kiemelte, hogy a szindikátus a mérkőzéseket csupán egy bizonyos összeghatár feletti nyereség esetén manipulálta, hiszen ez a profitorientáltan működő bűnszervezet részéről jelentős személyi és anyagi ráfordítást igényelt, a tagok pedig a letartóztatásba kerülésüket követően is részesedtek a fogadások nyereiményeiből.

[36] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság hívás hibás elvi alapokból kiindulva, megalapozatlanság hiányában és iratellenesen tette az I/1.-I/7. tényállási pontok részévé azt, hogy nem lehet ítéleti bizonyossággal megállapítani sem a fogadás összegét, sem az oddsoakat, sem az okozott kárt.

[37] A IV. tényállási pontot illetően tévesnek tartotta azt az érvelést, mely a korábbi Btk. 300/C. §-ában foglalt törvényi tényállásban meg nem kívánt tényállási elem – a megtévesztő magatartás – hiánya miatt nem látta megállapíthatónak a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményt a II. rendű vádlott terhére.

[38] A töretlen bírói gyakorlat szerint – szemben a másodfokú bíróság hivatkozásával – a haszon akkor jogtalan, ha a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony teljesen hiányzik, tehát az elkövetőnek a haszonra sem objektív, sem szubjektív jogcíme nincs. A bűncselekmény „passzív alanyának”, a számítástechnikai rendszernek nincs tudattartalma, ezért a törvényi tényállás a megtévesztést – a csalással ellentétben – külön nem is definiálja. Ez a bűncselekmény rendszerint az adat bevitelével – vagyis jelen ügyben a fogadással – a kísérlet szakaszába jut, és a kár bekövetkezésével fejeződik be. Ebből következően az a tény, hogy a mérkőzések eredményei végül nem a fogadás szerint alakultak, és így a fogadóirodáknál a kár sem következett be, nem a bűncselekmény hiányát, hanem csak annak kísérleti szakban rekedését alapozza meg. Emiatt a másodfokú ítélet részben megalapozatlan, mely az elsőfokú ítéleti tényállás [175] bekezdésének helyreállításával küszöbölhető ki.

[39] Mindezek alapján a főügyészség álláspontja szerint a harmadfokú eljárásban megalapozottá teendő tényállásból az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak bűnösségére okszerű következtetés vonható le a részfelmentéssel érintett I/1-I/7. és IV. tényállási pontok tekintetében, mely miatt a vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések lényeges súlyosítása indokolt.

[40] A büntetés kiszabása körében hangsúlyozta, hogy a vádlottak terhére megállapítható súlyosító körülmények számára és súlyára, így a többszörös halmazatra, a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény folytatólagos elkövetésére, a kitaró szándékra, a társas elkövetésre és a II. rendű és a III. rendű vádlottaknak a bűncselekmény elkövetésében

kifejtett kezdeményező szerepére figyelemmel a II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlottak tekintetében az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásának még a jelentős időmúlás mellett sincs helye. Hozzátette, hogy az V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak esetében a végrehajtási fokozatot a szabadságvesztés büntetés 2 évet meghaladó tartamúra történő súlyosítása esetén szintén fegyház fokozatban szükséges megállapítani.

[41] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.270/2022/21. számú ítéletét változtassa meg, és Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottat mondja ki bűnösnek a korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében, az I. rendű vádlottat mint közvetett tettest, a II-VI. rendű és a VIII. rendű vádlottakat mint bűnsegédek; Terhelt7 VII. rendű vádlottat mondja ki bűnösnek a korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett jelentős kárt okozó számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében mint bűnsegédek; Terhelt2 II. rendű vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulatába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény jelentős kárt okozó büntetékének kísérletében is. E vádlottakkal – mint bűnszervezetben elkövetőkkel – szemben a kiszabott fő- és mellékbüntetések tartamát emelje fel, a II-VIII. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a korábbi Btk. 42. § (3) bekezdés II. fordulata alapján fegyházban határozza meg; egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[42] 3. A Legfőbb Ügyészség BF.343/2015/37. számú átiratában az ügyészi másodfellebbezést helyes indokainál fogva, az alábbi kiegészítésekkel fenntartotta.

[43] Kifejtette, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta és nem vétett a Be. 607. § (1) bekezdése, Be. 608. § (1) bekezdése, illetve a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést. Emellett az eljárt bíróságok az ügyészi másodfellebbezéssel nem érintett és a harmadfokú eljárásban hivatalból felülbírálandó körben a tényállásból helytálló következtetést vontak az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak bűnösségére és cselekményeik jogi minősítése – az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok alapulvételével – törvényes. Ugyanakkor a másodfokú bíróság bizonyítás lefolytatása nélkül, a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt ok hiányában állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

[44] Álláspontja szerint az ügyészi másodfellebbezés helytállóan és kellő részletességgel fejtette ki, hogy a Fővárosi Ítéltábla bizonyításelméleti szempontból téves álláspontra helyezkedve, tényből további tényre vont téves következtetés hiányában és az iratok tartalmával is ellentétesen, valójában a bizonyítékok saját, szubjektív meggyőződésén alapuló indokolatlan és tilalmazott felülmérlegelését elvégezve rekesztette ki a tényállásból azokat a megállapításokat, amelyek a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény megállapításának alapjául szolgáltak.

[45] Hangsúlyozta, hogy az ítéltábla által alapul vett, nem vitatott tények figyelembevételével és a formál logika szabályai alapján cáfolható az másodfokú ítélet azzal kapcsolatos érvelése, hogy egyrészt az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályaival ellentétesen értékelte, másrészt pedig hiányzik a bizonyítékok zárt logikai rendszere. Ezt támasztja alá, hogy az ítéltábla a másodfokú ítélet [64] bekezdésében írtak alapján a vesztegetés büntetében történő bűnösség megállapítását törvényesnek találta, és maga is elfogadta azt, hogy a mérkőzések, illetve eredmények befolyásolása kizárólag azt a

célt szolgálta, hogy az I. rendű vádlott a mérkőzéseket a fogadási ügynökei keresztül megjátszva jogtalan haszonra tegyen szert az adott fogadóirodák számítógépes rendszerébe történő manipulált adatok bevitelével. A legalacsonyabb mértékű jogtalan haszon pedig, amely az okozott kár fogalomkörébe tartozik, a másodfokú bíróság által sem vitatottan legalább 300.000 euro volt, ami a jogi minősítés alapját képező tényként figyelembe veendő. Állítása szerint ugyanis ez volt az az összeghatár, amely alatt a szindikátusnak nem is áll(hatot)t anyagi érdekében az adott mérkőzés manipulálása, mert nem volt a fogadás révén várható olyan mértékű haszon, amely rentábilissá tehetné az adott mérkőzés jogellenes befolyásolását.

[46] A IV. tényállási pont szerinti cselekménnyel összefüggésben változatlan tartalommal tartotta fenn az főügyészség fellebbezését.

[47] A Be. 619. § (3a) bekezdésére hivatkozással indítványozta, hogy a Kúria az I/1., I/2., I/3., I/4., I/6. és I/7. tényállási pontokra, továbbá a IV. tényállási pontra vonatkozóan mellőzze a másodfokú ítélet [55] bekezdésében tett, helyesbítésként megnevezett, de valójában eltérő tényállást eredményező megállapításokat, ily módon orvosolja a tényállás másodfokú bíróság tevékenysége következtében kialakult megalapozatlanságát.

[48] Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséggel egyező indítványt tett azzal a kiegészítéssel, hogy a II. rendű, III. rendű, IV. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak által házi őrizetben töltött idő beszámítását akként indítványozta, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

[49] 4. A főügyészség fellebbezésének indokolásában és a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra Terhelt5 V. rendű vádlott védője, valamint Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak védői írásbeli észrevételt terjesztettek elő.

[50] 4.1. Az I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlottakat érintően írásban benyújtott védői észrevétel az ügyészség fellebbezését teljes mértékben alaptalannak, míg a másodfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak tartotta.

[51] Okfejtése szerint téves az az ügyészségi megállapítás, miszerint a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy az elkövetési érték, illetve a vádlottak bűnössége kizárólag tanú2 vallomásán alapul. Ezzel szemben a másodfokú bíróság ítéletének [54] bekezdésben azt rögzíti, hogy a vádlottak bűnösségének megállapítása „alapvetően” e tanú vallomásain alapul, ami azonban az közvetett bizonyíték. tanú2 is elmondta, hogy a fogadások illegális kínai fogadóirodáknál történtek, akik a feltett pénzösszeg nagyságából pontosan tudták, hogy a fogadó manipulált mérkőzésre történik-e a fogadás, emiatt pedig az irodák is fogadtak, ezáltal akár hasznuk is lehetett az ügyletből.

[52] Kiemelte, hogy hiába hivatkozik az ügyészség tanú3, egyéb érdekelt5 és tanú52 tanúk nyomozati vallomására is, ugyanis ezen bizonyítékok sem alkotnak zárt logikai láncolatot, mert azok nem alkalmasak annak a megválaszolására, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott mikor és hol, milyen összegben és pontosan mely illegális jogi személyeknél fogadott ezekre a mérkőzésekre. Mindezen hiányosságok és ellentmondások pedig ahhoz vezetnek, hogy a bűncselekmény a vádlottak terhére nem megállapítható.

[53] A Be. 422. § (1) bekezdés b) pontja szerint a vádirat törvényes eleme a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírása, amelynek a Be. 7. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint kétséget kizáróan bizonyított tényeken kell alapulnia. A számítástechnikai csalás tekintetében álláspontja szerint sem tanú2, sem tanú3, sem egyéb érdekelt5 nem rendelkezik azon információkkal, amelyek alapján ítéleti bizonyosságú válaszokat lehetne adni a fentebb megjelölt kérdésekre.

[54] A Be. 591. § (1) bekezdése szerinti felülmérlegelés tilalma álláspontja szerint csak akkor érvényes, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, a bizonyítás szabályait

hiánytalanul betartotta, továbbá az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Mivel ez az elsőfokú eljárás során nem valósult meg, a másodfokú bíróság okszerű és logikus felmentő rendelkezést hozott.

[55] Hangsúlyozta azt is, hogy a büntetőbíróságok következetes gyakorlata szerint – figyelemmel a 2/2017. (II. 10.) AB határozatra és az 56/2007. BK véleményre – az elhúzódo büntetőeljárások esetén büntetés kiszabása során az időmúlás különösen jelentős enyhítő körülménynek számít. Jelen ügyben a vádlottak 13 éve állnak büntetőeljárás hatálya alatt, melyet az ügyészség súlyosítás iránti indítványa figyelmen kívül hagy.

[56] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

[57] 4.2. Az V. rendű vádlott védőjének írásbeli észrevétele szerint a másodfokú bíróság aggálytalan és precíz indokát adta annak, hogy miért mentette fel az V. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan, bűnszegdként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vádja alól. Ezzel szemben a fellebbezés nem tudott érdemi indokokat felhozni a másodfokú határozat érveivel szemben, ezért nem foghat helyt a bűnösség megállapítását és súlyosabb joghátrány kiszabását célzó ügyészi indítvány.

[58] A védő az V. rendű vádlott bünszervezeti elkövetésével kapcsolatban fenntartotta az elsőfokú perbeszédében és fellebbezésében kifejtett indokait, melyek alapján Terhelt5 V. rendű vádlott esetében a bünszervezetben történt elkövetés megállapításának mellőzése indokolt.

[59] Indokolatlannak tartotta az V. rendű vádlott esetében a labdarúgás körébe tartozó tevékenységtől eltiltás mellékbüntetés kiszabását figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta több mint 12 év telt el, az V. rendű vádlott a helységi közösség megbecsült tagja, a helységi felnőtt labdarúgó csapatának edzője, emellett rendszeresen tart külön edzéseket a 11-12 éves korosztálynak. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség az V. rendű vádlottat 3 és fél évre felfüggesztette mindennemű sporttevékenység végzésétől, ami ugyan a mellékbüntetés tartamába nem számít bele, de kétszeres értékelésnek tekinthető. A kiszabott egyéb büntetések mellett labdarúgás körébe tartozó foglalkozástól eltiltás mellékbüntetés kiszabása aránytalanul és a büntetési célok túlmutatónak is tekinthető, mert az egyetlen pénzkereseti lehetőségétől fosztja meg az V. rendű vádlottat, így ellehetetleníti a megélhetését.

[60] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú határozatot annyiban változtassa meg, hogy az V. rendű vádlott vonatkozásában a bünszervezetben elkövetést, illetve a labdarúgói játékvezetői tevékenységtől eltiltás alkalmazását mellőzze.

[61] 5.1. A nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője az írásbeli átiratával egyező indítványában a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezését fenntartotta.

[62] Kiemelte, hogy az ítéletábra határozata válasz nélkül hagyta azt az alapvető kérdést, hogy a tornák megrendezésére, a mérkőzések manipulálására miért került sor és mindezt miből finanszírozták, ugyanakkor azt maga is megállapította, hogy a szervezet célja a vád tárgyává tett mérkőzésekre való fogadások által a jogtalan haszonszerzés volt.

[63] Álláspontja szerint tanú2 vallomása abban a körben közvetlen tudomáson alapult, hogy a szindikátus milyen mértékű minimális haszon esetén kezdett bele a mérkőzések manipulálásába.

[64] A IV. tényállással kapcsolatban azt hangsúlyozta, hogy mivel a kombinációs fogadás egyik részelemét illetően fennáll a manipuláció, és megállapítható a minimálisan okozni

kívánt kár összege is, a II. rendű vádlott terhére a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény kísérlete megállapítható.

[65] 5.2. A II. rendű és IV. rendű vádlottak védője – a nyilvános ülésen az I. rendű és III. rendű vádlottak védelmében is eljárva – az írásban előterjesztett észrevételében foglaltakat fenntartotta és a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[66] Perbeszédében kiemelte, hogy tanú² következetlen és ellentmondásos vallomására ítéleti bizonyosság megállapításához nem vezethet, figyelembe véve azt is, hogy az I. rendű vádlottal perben és haragban áll, továbbá jelen büntetőeljárásból nyomban kikerült. Rámutatott arra is, hogy a tanú a fogadásokkal kapcsolatban nem a közvetlen észleléséről számolt be, arra nézve pedig utalást sem tett, hogy az I. rendű vádlott konkrétan melyik fogadóirodában, mikor, milyen összegekben fogadott és ennek mi lett az eredménye.

[67] Az V. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban tett észrevételeit és indítványait fenntartotta.

[68] A VI. rendű vádlott védője a perbeszédében az ügyészi másodfellebbezést megalapozatlannak tartotta. Kiemelte, hogy az eljárás megindításakor folyamatban volt nagy terjedelmű büntetőügy több része elkülönítésre került, azonban jelen eljáráson kívül egyikben sem merült fel az eljárás tárgyát képező cselekmény számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűntettekénti minősítése. Hivatkozott továbbá a cselekmény elkövetése óta eltelt tetemes időmúlásra, melynek álláspontja szerint a kiszabott büntetésre kihatással kell lennie.

[69] A VII. rendű vádlott védője a korábban elhangzott perbeszédéhez csatlakozva a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[70] A VIII. rendű vádlott védője maradéktalanul fenntartotta az első- és a másodfokú eljárás során általa elmondottakat és indítványozta az ítéletábra ügydöntő határozatának helybenhagyását.

[71] 5.3. Terhelt² II. rendű és Terhelt³ III. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában egyaránt csatlakozott a védőjük által elmondottakhoz, és fenntartotta a másodfokú eljárásban kifejtett álláspontját.

[72] Terhelt⁴ IV. rendű vádlott ugyancsak fenntartotta a másodfokú eljárásban elmondottakat.

[73] Terhelt⁵ V. rendű vádlott hangsúlyozta, hogy az olaszországi ítéletet annak érdekében fogadta el, hogy a Magyarországon folyamatban lévő eljárás minél előbb befejeződhessen. Emellett azt emelte ki, hogy sikeres és hasznos tagja a labdarúgó társadalomnak, e tevékenységből tudja magát és a családját is eltartani.

[74] Terhelt⁷ VII. rendű vádlott arra hivatkozott, hogy a több mint 10 éve folyó eljárásban végig együttműködő volt, egyedül ő válaszolt az ügyészség által feltett kérdésekre. Emellett sérelmezte, hogy az eljárás során többször indítványozta szakértő kirendelését, azonban kérését mindig elutasították.

[75] Terhelt⁸ VIII. rendű vádlott elmondta, hogy mindvégig az ártatlanságát próbálta hangoztatni, vallomást tett és a feltett kérdésekre is készséggel válaszolt. Mára, ha el nem is fogadta, de beletörődött abba, hogy bűnösnek találták az eljárt bíróságok, ezért indítványozta a másodfokú ítélet helybenhagyását.

[76] **III.** A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfellebbezése részben alapos.

[77] 1. A harmadfokú bíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a bejelentett fellebbezés alapján helye van-e harmadfokú eljárásnak.

[78] A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a vádlott, az ügyészség és a védő [Be. 616. § a)-c) pont]. Az ügyészség által bejelentett fellebbezés tehát arra jogosulttól származik, benyújtására a törvényes határidőn belül került sor.

[79] A másodfokú bíróság ítélete ellen akkor van helye fellebbezésnek a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést hozott [Be. 615. § (1) bekezdés]. A Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja értelmében ellentétes döntésnek minősül, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette.

[80] Figyelemmel arra, hogy az ítéletábra Terhelt1 I. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottat az ellenük 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni büncselekmény büntette, továbbá Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene 2 rendbeli bünszervezetben, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni büncselekmény büntette, valamint 1 rendbeli számítástechnikai rendszer és adatok elleni büncselekmény büntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a másodfokú ítélet ellen bejelentett, az elsőfokú bírósággal ellentétes döntést sérelmező másodfellebbezése a Be. 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján joghatályos.

[81] A Be. 615. § (3) bekezdése szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást (az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is ideértve a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést; az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése, a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti indítványt, illetve a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezését; a felmentő ítélet, valamint a megszüntető határozat indokolásának tartalmát).

[82] A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a Be. 615. § (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[83] Az ügyészség által az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottakat érintően bejelentett fellebbezéssel a Be. 615. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint (5) bekezdésében meghatározott feltétel is teljesült.

[84] Mindezekre figyelemmel a Kúria a joghatályos másodfellebbezést érdemben bírálta el.

[85] 2. A felülbírálat terjedelmét a Be. 618. §-a határozza meg, amelynek (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság

a) a másodfokú bíróság ítéletének

aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését,

ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és

b) az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást

arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[86] E jogszabályi előírások értelmében a harmadfokú felülbírálat során a Kúriának a fellebbezéstől függetlenül vizsgálnia kell az eljárási szabályok megtartását az elsőfokú és a másodfokú eljárásra kiterjedően. Egyebekben azonban a teljes körű felülbírálat csak a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntésre, illetve az ezzel összefüggő rendelkezésekre terjedhet ki.

[87] Jelen ügyben az ügyészség fellebbezése az ellentétes döntést támadta, ebből következően az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak vonatkozásában a felülbírálat terjedelme a Be. 618. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű, az ellentétes döntés tekintetében a megalapozottság vizsgálatát is magába foglalja.

[88] A Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján a harmadfokú bíróság az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottakat, vagyis az eljárási szabályok megtartásán túl a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket akkor, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, mint ahogyan a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is.

[89] E vizsgálat során a Be. 619. § (4) bekezdés értelmében a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[90] A büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés felülbírálatára azonban csak akkor kerülhet sor, ha a másodfellebbezés a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésen kívüli rendelkezést sérelmezett és a harmadfokú bíróság a bűnösség megállapítására, illetve a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést megváltoztatja, vagy, ha a kiszabott büntetés vagy alkalmazott büntetés törvénysértő [Be. 618. § (3) bekezdés b) pont].

[91] Mindemellett a Be. 618. § (2) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is.

[92] IV. 1. Mindezek alapján a harmadfokú felülbírálat során – főszabályként – először az eljárási szabályok megtartását kell vizsgálni, azon belül is elsődlegesen azt, hogy az első-, illetve a másodfokú bíróság vétett-e feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést, majd azt, hogy az ilyen következménnyel nem szükségszerűen járó relatív eljárási szabálysértést.

[93] A Kúria megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályokat megtartva folytatta le. A Kúria nem észlelt hatályon kívül helyezést eredményező, a Be. 607. § (1) bekezdése, illetve a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemi elbírálását kizárta volna. Ilyen okra egyébiránt a fellebbezések sem hivatkoztak.

[94] A másodfokú bíróság az ítélete indokolásának [31]-[37] bekezdésében részletesen megvizsgálta a védők által előterjesztett, az egyes bizonyítékok törvényességét érintő eljárási kifogásokat. Az e vonatkozásban kifejtett érvekkel a Kúria is egyetértett.

[95] Ezek közül – felülbírálat terjedelmére is tekintettel – elsőként tanú2 tanú vallomásainak bizonyítékként történő felhasználhatóságára szükséges kitérni. Az ítéletábra az iratok tartalmának megfelelően állapította meg, hogy tanú2 első kihallgatására (2011. május 26-27.) jogsegély keretében nem tanúként, hanem „más státuszú személyként” került sor, és – annak ellenére, hogy a jogsegélykérelem azt kifejezetten tartalmazta – a törvényes tanúzási figyelmeztetés sem hangzott el a korábbi Be. rendelkezései szerinti tartalommal. Ezt követően azonban a tanú a 2011. október 11. és 12. napján, majd a 2012. április 2. napján fogatosított kihallgatásán immár a törvényes figyelmeztetést követően változatlanul fenntartotta a finn hatóságok előtt tett korábbi nyilatkozatát. Ennélfogva – szemben a védői érvekkel – nem volt indok a tanú vallomásának (akár részbeni) kirekesztésére.

[96] Emellett helytállóan fejtette ki a másodfokú bíróság azt is, hogy a bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzés során törvénysértés nem történt, a korábbi Be. 201. §-a szerinti törvényi feltételek fennálltak, és az is megállapítható, hogy a szabályszerűen folytatott titkos adatszerzés befejezését követően tett feljelentés megtételének időpontja is megfelelt a haladéktalanság követelményének. Erre figyelemmel az abból származó bizonyíték aggálytalanul felhasználható volt.

[97] Végül azt is helyesen állapította meg mind az első-, mind a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű, III. rendű, IV. rendű és V. rendű vádlott esetében a Cremonai Polgári- és Büntetőbíróság bűnösséget megállapító ítélete az I/7. tényállásban leírt vesztegetési cselekmény vonatkozásában ítélt dolognak minősül, ugyanakkor a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény, valamint az V. rendű vádlott terhére rótt közokirat-hamisítás büntette tényállási elemeit ez a tagállami ítélet nem tartalmazza, így az eljárás megszüntetését sem eredményezheti.

[98] 2. A Kúria a harmadfokú felülbírálat során ezt követően azt vizsgálta, hogy a másodfokú ítélet tényállásának másodfellebbezéssel érintett része megalapozott-e. Jelen esetben ez a tényállás I/1., I/2., I/3., I/4., I/6. és I/7. pontjában és a IV. tényállásban írt számítástechnikai rendszer és adatok elleni cselekményeket érintette.

[99] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[100] Amennyiben a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a Be. 619. § (3) bekezdés a) pontja szerint a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti, a b) pontja értelmében pedig a másodfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg abban az esetben, ha a vádlott felmentésének vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének vagy részbeni megszüntetésének van helye.

[101] A Be. 619. § (3a) bekezdése kimondja: ha a másodfokú bíróság az 593. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel törvénysértő módon állapított meg az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást, a harmadfokú bíróság az ítéletnek a másodfokú bíróság eltérő tényállás megállapítását eredményező részét kirekeszti, és a másodfokú bíróság által felmentett, vagy megszüntetéssel érintett vádlott bűnösségét állapíthatja meg. Ilyenkor a harmadfokú bíróság az így irányadó tényállást a Be. 619. § (3b) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok, ténybeli következtetés alapján kiegészítheti, helyesbítheti, ideértve a másodfokú bíróság által törvénysértő módon kiegészített tényállás törvénysértő kiegészítésének mellőzését is.

[102] A harmadfokú bíróság tehát azt vizsgálja, hogy a másodfokú bíróság által – az általa tett kiegészítésekkel és helyesbítésekkel – irányadónak tartott tényállás megalapozott-e. Főszabályként ugyanis a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú ítélettel megállapított tényállásra alapítja [Be. 591. § (1) bekezdés]. Kivételesen az eljárási törvény a Be. 593. § és 594. §-ában meghatározott keretek között lehetővé teszi, hogy a másodfokú bíróság a tényállást kiegészítse vagy helyesbítse, avagy eltérő tényállást állapítson meg. A másodfokú bíróság általi tényjavítás elsődleges és általános feltétele azonban az, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan. Ennek hiányában ugyanis az elsőfokú ítéleti tényállás bármilyen helyesbítése, kiegészítése, avagy eltérő tényállás megállapítása sérti az eljárási szabályokat.

[103] A tényállás másodfokú eljárásban történő módosításának korlátja a felülmérlegelés tilalma [Be. 593. § (2) bekezdés]. Eszerint a másodfokú bíróság az egyes bizonyítékok hitelt érdemlőségével kapcsolatban – bizonyítás felvétele nélkül – nem foglalhat eltérően állást, mint az elsőfokú bíróság; az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékot nem vethet el, illetve az elsőfokú bíróság által elvetett bizonyítékot nem fogadhat el, kivéve, ha annak alapján a vádlottat felmenti vagy az eljárást megszünteti.

[104] Ebben az ügyben a másodfokú bíróság felderítetlenséget nem észlelt. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, a vád tárgyává tett és felülbírálat alapját képező bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett.

[105] A Fővárosi Ítéltábla a határozata indokolásának [50] bekezdésében azt rögzítette, hogy az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[106] A Be. 593. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöböli, ennek során

a) a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti, ha a helyes tényállás az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás útján megállapítható,

b) az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének vagy részbeni megszüntetésének van helye.

[107] Erre tekintettel az ítéltábla egyrészt az ítélet személyi részét és bevezető részét a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítette, másrészt a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja alapján – az [55] bekezdésben foglaltak szerint – helyesbítette, amely valójában a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vonatkozásában eltérő tényállás megállapítását jelentette.

[108] A másodfokú bíróság az indokolásában számot adott arról, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított mely tények alapulnak iratellenes megállapításon, továbbá arról is, hogy mely tényekből vont le eltérő következtetést az elsőfokú bíróság nem megfelelőnek tartott következtetéseihez képest. Ennek alapján törvényes lehetősége volt arra, hogy az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölje.

[109] A Kúria a másodfokú bíróság által ítélezésének alapjául elfogadott tényállást megalapozottnak találta, mely ezáltal a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

[110] Nem kétséges, hogy jelen ügyben tanú2 tanú vallomása kiemelt jelentőséggel bír.

[111] A tanú vallomásainak tartalmát az elsőfokú ítélet részletesen tartalmazza, kitérve annak általános értékelésére, a bünszervezet felépítésére és működésére, a manipulációs technikákra és a fogadások lebonyolítására vonatkozó részeire, továbbá az egyes tényállási pontokban foglalt cselekményekkel kapcsolatos konkrét nyilatkozatokra.

[112] Az elsőfokú bíróság a tanú vallomásait tényállás alapjául aggálytalanul elfogadta, részéről – bár 2011 februárjában a bünszervezet tagjaival a kapcsolata megromlott – elfogultságot nem észlelt. Megállapította, hogy tanú2 a többszöri kihallgatásai során a részletekre is kiterjedően azonosan adta elő a történeteket, vallomásainak csak azon részei mutattak bizonytalanságot, ahol a történetekről hallomásból értesült, illetve néhány fogadási összeg tekintetében tett eltérő nyilatkozatokat. Az elsőbírói érvelés szerint ennek indoka,

hogy a fogadásokat Terhelt1 I. rendű vádlott maga intézte, a tanúnak erről személyes tapasztalata nem volt, azokról az I. rendű vádlott elmondásából szerzett tudomást. Mivel a vallomásait más objektív bizonyítékok is megerősítették, a törvényszék az általa elmondottakat tényként fogadta el {elsőfokú ítélet [223] bekezdés}.

[113] Ennek alapján a kár mértékének megállapításakor az elsőfokú bíróság a tanú2, illetve tanú3 tanú által megjelölt összegeket vette figyelembe, ahol pedig ilyen konkrét adat nem állt rendelkezésre, ott a vádlottakra legkedvezőbb 300.000 eurós minimális összeget foglalta a tényállásba, mely alatt a manipulációt tanú2 tanú vallomása szerint nem kezdték meg. Mivel a bünszervezet által realizált haszon az öt fogadóiroda – a fogadóiroda1, fogadóiroda2, fogadóiroda3, fogadóiroda4 és fogadóiroda5 – megtévesztéséből eredt, a törvényszék az egyes fogadóirodák kárát az adott mérkőzéssel elért nyereség egyötödében határozta meg.

[114] Ehhez képest a másodfokú bíróság – általánosságban nem vonva kétségbe a tanú vallomásának hitelességét – úgy foglalt állást, hogy a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vonatkozásában tanú2 vallomása csupán közvetett bizonyíték, a tudomása részben az I. rendű vádlott közlésén, részben feltételezésen, illetve következtetésen alapul, így a tanúvallomás azon részeire nem alapítható kétséget kizáró bizonyossággal marasztaló tényállás, melyek az I. rendű vádlotthoz köthető fogadásokra, azok tétjére, odds-ára, illetve az egyes fogadóirodáknál a kár bekövetkezésére és annak mértékére vonatkoznak. A fellebbviteli bíróság megállapítása szerint e vonatkozásban közvetlen bizonyíték nincs, a tanú állításait más bizonyítékok nem támasztják alá, így a zárt láncolat nem áll fenn, tehát a másként történés lehetősége nem kizárható.

[115] A másodfokú bíróság és az ügyészség által is felhívott BH 2021.35. (Bhar.III.1.530/2019/ 23.) számon közzétett eseti döntésben a Kúria egyebek mellett kifejtette, hogy a bizonyíték és a bizonyítandó tény viszonya – ekként a bizonyítás, illetve a bizonyíték – lehet közvetlen vagy közvetett. Közvetett a bizonyíték, ha nem vonatkozik eleve, egyenesen, nyíltan (kifejezetten) és perdöntő módon a bizonyítandó tényre, hanem csupán másik – egy vagy több, közbeeső, kiegészítő – tényre mutat, ami azonban releváns, mert következtetés vonható belőle a bizonyítandó (perdöntő) tényre.

[116] A közvetett bizonyítás valójában tényből tényre következtetés. Közvetett bizonyíték esetében hangsúlyos nem a bizonyíték mibenlétének, hanem a más bizonyítékhoz kötődésnek van. Ehhez képest, amíg közvetlen bizonyíték esetében csupán a hiteltérdeklőség a ténymegállapítás feltétele, közvetett bizonyíték esetében vizsgálendő a ténybeli következtetés helyessége is.

[117] Ehhez képest a közvetett bizonyíték elfogadhatósága kapcsán, illetve a közvetett bizonyítás esetében egyaránt vizsgálendő

- a tény-, illetve tárgyszerűség,
- a logikai zártság és
- a formállogika ellensúlyaként a relevancia.

[118] A következtetés tényyszerűsége azt jelenti, hogy az adott közvetett bizonyíték, bár nem a bizonyítandó, viszont olyan tény észleletén alapul, ami, mint alapadat hitelt érdemlő, észszerű érveléssel indokolt, igazolt és okszerű következtetés levonására alkalmas. Ha a közvetett bizonyíték forrása tárgyi bizonyítási eszköz, annak – értelemszerűen – szintén vizsgálendő a hiteltérdeklősége, ezen belül keletkezése, állapota, helye, illetve fellelésének körülménye, valamint következtetésre alkalmassága.

[119] A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy a közvetett bizonyíték az ebből következő, vagy a más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt

- egyedül (kizárólag) a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja; és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné;
- kizárja vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés (más verzió) lehetőségét.

[120] Közvetett bizonyítás esetében a bizonyítandó tény igazolása mellett, nyilvánvalóvá kell tenni azt is, hogy egyedüli, ami az ellentétes körülmény, lehetőség kizárását, cáfolását jelenti. Közvetett bizonyíték valamely tény bizonyítására csak akkor alkalmas, ha a bizonyítandó tényen kívül más tény lehetőségét kizárja (BH 1975.164., BH 2003.145.).

[121] A közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, ám ez nem formál logikai láncolatot jelent. A közvetett bizonyítás zártláncúsága nem feltételezi a legapróbb és az egyforma méretű láncszemeket. Azaz nem feltétlen az, hogy a legapróbb részletek is bizonyítva legyenek. Az ugyanis valójában azt jelentené, hogy a valóság megismerése már nem közvetett, hanem közvetlen. És nem feltételezi a közvetett bizonyítás zárt láncolata, hogy egyforma értékű bizonyítékokból tevődjön össze. A hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja. Minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív; relevánsnak és a valóságra vonatkozóan kell lennie {BH 2021.35. [55], [58], [61], [64] és [68] bekezdés}.

[122] A Kúria ettől a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozattól jelen ügyben sem kíván eltérni.

[123] A bizonyítandó tények meghatározása kapcsán rögzíteni kell, hogy az elkövetéskor hatályos korábbi Btk. 300/C. § (3) bekezdése szerinti számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény, az ún. károkozó adatvisszaélés esetén a pusztá adatbevitel önálló elkövetési magatartás. Emellett tényállási elem a jogtalan haszonszerzési célzat és a kár okozása (bekövetkezése) is.

[124] A tényállás teljeskörű felülbírálattal nem érintett, a vesztegetés megállapítását megalapozó részéből egyértelműen kiolvasható a bűnszervezet felépítése, működése, és célja, az egyes konkrét mérkőzések jogellenes befolyásolásának módszerei és végrehajtása. Vitán felül áll az is, hogy minderre annak érdekében került sor, hogy a várt eredményekre történő fogadásokkal a szervezet bevételhez, másképpen szólva jogtalan haszonhoz jusson. Ennek érdekében került sor arra, hogy az I. rendű vádlott a mérkőzések manipulált eredményét a fogadási ügynökei keresztül – az adatoknak a fogadóirodák számítógépes rendszerébe történő bevitelével – online megjátsozta.

[125] Az adatbevitel megtörténte és a jogtalan haszonszerzési célzat tehát az irányadó tényállás alapján egyértelműen megállapítható.

[126] Tényként rögzíthető, hogy az egyes fogadóirodáknál keletkezett kárra nézve sértetti adatközlés, tételes kimutatás nem áll rendelkezésre, ugyanis a fogadási események, összegek, esélyek és nyeremények felderítésére irányuló bizonyítási cselekmények nem jártak eredménnyel. Éppen ezért azt is meg lehet állapítani, hogy e vonatkozásban a bizonyítás tárgyi bizonyítékok hiányában a személyi bizonyítékokra korlátozódott, így ezek értékelése alapján kell állást foglalni arról, hogy a fogadások mikor, mely fogadóirodáknál, milyen összegekben történtek, és ennek következtében konkrétan milyen összegű kár keletkezett.

[127] Nem vitatható, hogy tanú2 vallomása az egyik tényállási elem, az okozott kár vonatkozásában döntő bizonyíték, arra is figyelemmel, hogy az erről közvetlen ismerettel rendelkező, de ismeretlen helyen tartózkodó I. rendű vádlott kihallgatására az eljárás során egyáltalán nem kerülhetett sor. A fellebbezésben foglalt érvelés szerint e bizonyíték azonban nem kizárólagos, mert azt más bizonyítékok – így tanú3, egyéb érdekelt5, tanú51 és tanú52 vallomása, és további, konkrétan meg nem jelölt tanúk, valamint a titkos adatszerzés eredménye és az utaslisták – is alátámasztják.

[128] Nem kétséges, hogy a tanú2 tanú vallomását számos vonatkozásban alátámasztották egyéb bizonyítékok is, azonban a Kúria egyetértett azzal az ítéletábrái okfejtéssel, mely szerint az I/1., I/2., I/3., I/4. és I/6. tényállás szerinti egyes mérkőzésekre történt fogadásokkal okozott kár bekövetkezésére, annak mértékére nézve az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok nem tartalmaztak értékelhető adatot.

[129] Az elsőfokú bíróság irathűen rögzítette, hogy tanú2 tanú a fogadások menetével kapcsolatban tett vallomásaiban többször is elmondta: a fogadások tényleges mértékét kizárólag Terhelt1 I. rendű vádlott ismerte, azokat a szindikátus felé fennálló elszámolási kötelezettség nélkül egyedül intézte. A tanú egyetlen olyan esetről számolt be csupán, amikor az I. rendű vádlott a jelenlétében fogadást bonyolított, azonban ennél sem volt beazonosítható, hogy mely mérkőzésre, mely fogadóirodánál, milyen összegben és mekkora nyeresémet elérve történt meg a fogadás.

[130] E körben a tanú vallomásából ki kell emelni azokat a bizonyítási eljárás során kellő jelentőséget nem kapott részleteket is, mely szerint az illegális fogadóirodák a fogadási ügynökök személye és a fogadás összege alapján következtetni tudtak az adott mérkőzés manipulált voltára, melynek alapján legális irodáknál maguk is fogadtak ezekre a meccsekre, így akár hasznuk is származhatott az ügyletekből. Más esetekben pedig manipuláció gyanúja esetén egyes irodák – így például a fogadóiroda1 – csökkentette az odds-okat, ezzel igyekezett minimalizálni a kárt.

[131] Emellett a tanú vallomása azt is tartalmazza, hogy miután a bünszervezet, konkrétan az I. rendű vádlott jelezte a fogadási szándékot, majd ezt követően a fogadásszervező irodák döntötték el, hogy a fogadást mely fogadási oldalakon teszik meg, ebből következően – állítás szerint – ők soha nem tudták azt, hogy a konkrét esetekben ténylegesen milyen összegben és hol történtek meg a fogadások.

[132] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok számbavételénél részletesen ismertette azt, hogy tanú2 tanú általánosságban, majd az egyes tényállási pontokban feltüntetett mérkőzésekkel kapcsolatban milyen tartalmú nyilatkozatokat tett a ténylegesen befolyt vagy minimálisan elérni kívánt nyereség, vagy éppen a bekövetkezett veszteség összegéről, és ezek a tényelődadások az eljárás során hogyan módosultak.

[133] A tanú vallomása az első kihallgatása során több – általában – alkalmazott fogadási összeget jelölt meg, így a nemzetközi barátságos mérkőzéseknél 1 millió eurót, viszont ugyanebben a vallomásban később már azt adta elő, hogy a nemzetközi barátságos meccsekre 600.000 euróval, a finn bajnoki meccsekre 400.000 euróval, a magyar bajnoki meccsekre pedig 300.000 euróval fogadtak.

[134] Ehhez képest a tanú a konkrét mérkőzésekre vonatkozó kérdéseknél a fentiekhez képest megintcsak eltérő összegeket jelölt meg, melyeken ezt követő nyilatkozataiban többször változtatott.

[135] Ugyanez a megállapítás tehető a minimálisan elérni kívánt nyereség kapcsán is, hiszen ezt az összeget a tanú eleinte 300.000 euróban határozta meg, majd ezt utóbb úgy módosította, hogy 200.000 euró volt az az összeg, amely alatt nem érte meg a manipuláció (mely egyébként az elsőfokú ítélt I/6. tényállásában megállapított kárösszeggel egyező).

[136] Az egyes tényállási pontokat illetően megállapítható, hogy a 2010. november 14. napján tartott Argentína-Chile, 3:1 eredménnyel végződő utánpótlás válogatott mérkőzéssel (I/1. tényállás) kapcsolatos manipulációban tanú2 tanú nem vett részt, arról csak utóbb, 2010 decemberében értesült. A tanú ennek a mérkőzésnek a nyereségéből nem részesült, és mert kihagyták őt, ezért 2011 februárjában az I. rendű vádlott által a egyéb érdekelt8 elnökének szponzorációs céllal küldött összegből 300.000 eurót megtartott. A bolíviai torna kapcsán a tanú a saját vallomása szerint nem ismerte a fogadás pontos összegét, az ügyészség által

hivatkozott 400.000 eurós nyereséget az első kihallgatása során pedig nem e mérkőzéssel összefüggésben jelölte meg, hanem egy 2:3 eredménnyel zárult Argentina-Bolívia mérkőzés kapcsán.

[137] A 2010. december 18. napján lejátszott, 1:0 eredménnyel végződő Argentína-Bolívia, utánpótlás válogatott mérkőzés (I/2. tényállás) kapcsán a tanú kezdetben 400.000 euró összegű fogadásról beszélt, majd később ezt úgy módosította, hogy ezek a 400.000 és 600.000 euró közötti összegek csak becslések, azonban az 1:0 eredmény miatt „erős a gyanúja” arra, hogy a fogadási összeg 500.000 euró lehetett. A tanú a következő vallomásában visszatért a 400.000 eurós fogadási összeg állítására.

[138] A 2011. február 9. napján lejátszott Észtország-Bulgária, 2:2 eredménnyel végződő felnőtt válogatott mérkőzés (I/3. tényállás) kapcsán hasonló ellentmondások voltak feltárhatók, hiszen a tanú fogadási összegként és nyereségként 600.000 euró, 700.000 és 1.000.000 euró közötti, továbbá 1.500.000 eurós összegekről is tett vallomást.

[139] Mindezek mellett tanú2 vallomásai a Finnországban lezajlott mérkőzésekkel (I/4. és I/6.) elérni kívánt nyereség vonatkozásában sem voltak egybehangzóak.

[140] A hivatkozott ellentétes nyilatkozatok alapján a másodfokú bíróság összességében helyesen állapította meg, hogy a tanúnak a ténylegesen megtett összegekre és az elért nyereményekre vonatkozóan konkrét tudomása nem volt, a vallomásaiban közölt számszerű adatok egyrészt az I. rendű vádlott közléséből, másrészt a számára átadott részesedések összegéből kiinduló következtetések voltak.

[141] A fellebbezésben is megjelölt további tanúk (egyéb érdekelt5, tanú51 és tanú52) a részükre juttatott vesztegetési összegekre vonatkozóan tettek vallomást, a fogadások összegére és a kár mértékére azonban nem nyilatkoztak, arról a bünszervezet működése és az I. rendű vádlott fogadásokkal kapcsolatos kizárólagos eljárása miatt nem is lehetett tudomásuk. Éppen ezért e bizonyítékok tanú2 tanú vallomásának alátámasztására nem voltak alkalmasak.

[142] Tény, hogy tanú2 tanú a nyomozó hatóság előtt belépett a fogadóiroda1 fogadási oldalra, azonban ez az I. rendű vádlott által lebonyolított fogadások és a konkrét kárösszegek meghatározása kapcsán további adattal nem szolgált, ahogyan erre vonatkozó információt a lehallgatási anyagok és az utaslisták sem hordoznak.

[143] Az I/7. tényállásban foglalt 2011. május 22. napján lejátszott 2:4 eredménnyel végződő Lecce-Lazio, olasz első osztályú bajnoki mérkőzésről, mely a vádirat szerint a legnagyobb nyereséggel járt, tanú2 tanúnak – legalábbis állítása szerint – semmilyen tudomása nem volt, így ezzel a cselekménnyel kapcsolatban egyáltalán nem is tett érdemi nyilatkozatot.

[144] A fogadás összegére nézve tanú3 tanú vallomása állt rendelkezésre, aki a Terhelt2 II. rendű vádlottal folytatott baráti beszélgetés alapján bünszervezet nyereséget a nyomozás során tett vallomásaiban 2.000.000 euróban jelölte meg. A tanú azonban ezt a vallomását egy közjegyzői tanúsítvánnyal ellátott nyilatkozatban megváltoztatva kijelentette, hogy a korábban tett állításai valótlanok, azt sem tudja biztosan, hogy a vádlottak a fogadóiroda2 és a fogadóiroda1 oldalán fogadtak-e erre a mérkőzésre.

[145] Mivel ennek a mérkőzésnek a manipulálása is a bünszervezet tevékenységének tudható be, a fogadást pedig minden bizonnyal ez esetben is az I. rendű vádlott bonyolította le, kizárólag tanú3 ellentmondásos és egyéb bizonyítékkal alá nem támasztott vallomásaiból nem lehet következtetést vonni a fogadás pontos körülményeire és az egyes fogadóirodáknál előállt kár összegére sem.

[146] Mindezek alapján az ítéletábra helytálló következtetéssel jutott arra, hogy az I/1., I/2., I/3., I/4., I/6. és I/7. pontjában írt számítástechnikai rendszer és adatok elleni cselekmények

vonatkozásában kétséget kizáró bizonyossággal nem lehet megállapítani sem a fogadás összegét, sem az odds-okat, sem az egyes fogadóirodákknak okozott kárt. A másodfokú bíróság az általa megállapított részben eltérő tényállás alapján – a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontjának II. fordulata szerint eljárva – törvényesen döntött az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak felmentéséről.

[147] A IV. tényállással kapcsolatban a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy miután Terhelt2 II. rendű vádlott kombinált fogadásokat tett meg, a szerencsefaktor nem került teljesen kiiktatásra, emellett a Libéria-Zimbabwe nemzetközi felnőtt válogatott labdarúgó mérkőzés konkrét befolyásolásra nincs is adat. Mivel a mérkőzés eredménye nem a vártak szerint alakult, a II. rendű vádlott megtévesztő magatartást nem tanúsított, az ítéletábra megállapítása szerint hiányos az elkövetési magatartás.

[148] A Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) pont I. fordulata szerint a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményt valósít meg az, aki jogtalan haszonszerzés végett a számítástechnikai rendszerbe adatot bevisz és ezzel kárt okoz.

[149] A bűncselekmény elkövetési tárgya a számítástechnikai rendszer, mely alatt minden olyan berendezés értendő, amely közvetlen emberi beavatkozás nélkül (automatikusan) végez adatfeldolgozást, azaz adatok bevitelét, kezelését, tárolását, továbbítását.

[150] Az ügyészség helyesen utalt arra, hogy e bűncselekmény passzív alanyának (a számítástechnikai rendszernek) a csalás természetes személy passzív alanyához képest nincs tudattartalma, éppen ezért a törvényi tényállás – szemben a másodfokú bíróság álláspontjával – a megtévesztést nem tartalmazza.

[151] Jelen esetben az irányadó tényállás szerint az állapítható meg, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott részéről a 2010. szeptember 5. napján lejátszott Libéria-Zimbabwe nemzetközi felnőtt válogatott labdarúgó mérkőzés eredményének befolyásolására vonatkozó szándék merült fel, ennek érdekében Terhelt4 IV. rendű vádlott a mérkőzés színhelyére is kiutazott. Ugyanakkor – miként azt az ítéletábra kifejtette – a manipuláció tényleges megtörténtét alátámasztó bizonyíték nem áll rendelkezésre, ezért ennek pontos körülményei sem állapíthatók meg, éppen ezért a tényállás sem tartalmazza azt.

[152] Kétséget kizáróan csupán annyi volt rögzíthető, hogy a II. rendű vádlott a mérkőzés kimenetére vonatkozó – ismeretlen tartalmú – információ birtokában tette meg egyébként sikertelenül a kombinációs fogadásokat, azonban a tényállás ennek pontos részleteit ugyancsak nem tartalmazza, így tényadatok hiányában nem állapítható meg az sem, hogy a II. rendű vádlott milyen feltételek mellett, milyen nyeresi eséllyel tette meg a fogadásokat, ezzel milyen mértékű nyereséget kívánt elérni, tevékenysége mekkora kár okozására irányult.

[153] Ennek alapján az ítéletábra helytállóan állapította meg, hogy a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetnének kísérlete nem róható a II. rendű vádlott terhére, ezért a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontjára alapított felmentő rendelkezés – az indokolás helyesbítésével – törvényes.

[154] 3. A Kúria ezt követően – a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Be. 619. § (1) bekezdésére figyelemmel a harmadfokú eljárásban irányadónak tekintett tényállás alapulvételével – elvégezte a mindkét fokon egyezően megítélt cselekmények tekintetében a bűnösség megállapításának és a jogi minősítésnek a felülbírálatát.

[155] Ennek során megállapította, hogy a Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak bűnösségére levont következtetés helyes.

[156] Megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a Btk. 2. §-ára figyelemmel helyesen alkalmazták az elkövetéskori büntető törvényt, figyelemmel arra, hogy egyik vádlott

tekintetében sem eredményezne enyhébb megítélést az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazása.

[157] A bűncselekmények minősítése az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű és VIII. rendű vádlottak tekintetében törvényes, azonban a VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlott vonatkozásában helyesbítésre szorul.

[158] A korábbi Btk. 251. § (1) bekezdése szerint a vesztegetés bűncselekményét valósítja meg a költségvetési szervnek, gazdálkodó szervezetnek vagy a társadalmi szervezetnek az a dolgozója, illetőleg tagja, aki a működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, vagy a kötelességének megszegéséért az ilyen előnyt, illetve annak ígéretét elfogadja, vagy a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért. E törvényhely (2) bekezdés I. fordulata súlyosabban rendeli büntetni, ha az elkövető a jogtalan előnyért a kötelességét megszegi.

[159] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak cselekményeinek rendbelisége a törvényellenes kapcsolatok számához igazodik, nem pedig a jogtalan vagyoni előny juttatásainak száma vagy tárgya határozza azt meg (BH 1985.93.). A teljesség érdekében megjegyzendő, hogy ezzel nem áll ellentétben a BH 2017.350. számú eseti döntésben foglalt azon megállapítás, amely e bűncselekmény rendbeliségét az ügyek számához köti, mivel az merőben más tényálláson alapul.

[160] A korábbi Btk. 12. § (2) bekezdése alapján nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el.

[161] A folytatólagosság megállapításának egyik feltétele tehát az azonos sértett sérelmére elkövetés. A következőkes ítélezési gyakorlat szerint a folytatólagosság olyan bűncselekmények esetén is megállapítható, amelyeknél nem természetes személy a sértett, viszont az azonos jogvédte tárgy ismételt sérelme megvalósul. A vesztegetés bűncselekményénél ez a közélet, a gazdasági és társadalmi kapcsolatok tisztaságát jelenti, melynek többszöri, azonos akarat-elhatározásból, rövid időközben történő megsértése esetén a bűncselekmény folytatólagosan elkövetettnek minősül.

[162] Ennek megfelelően, ha az elkövető a folyamatosan fennálló kapcsolatban ugyanattól a személytől többször kér vagy fogad el előnyt, folytatólagos egységként értékelendő (BH 2017.213.).

[163] Éppen ezért a jogi minősítés során vizsgálendő, hogy kik voltak a vesztegetésben részt vevő elkövetők aktív és passzív oldalon, az egyes mérkőzések esetén konkrétan kik között jött létre a törvényellenes kapcsolat. Amennyiben ugyanazon személyek többször tanúsítottak aktív vesztegető magatartást a VI. rendű, a VII. rendű vagy a VIII. rendű vádlott irányába, az azonos személyek között fennálló jogviszonyon belül meg kell vizsgálni azt is – melyre jelen ügyben nem került sor –, hogy fennállnak-e a folytatólagosság megállapításának a korábbi Btk. 12. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei.

[164] A kifejtettek alapján megállapítható, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott részére

- a II/1., az I/1. és az I/3. tényállásban írt cselekményeknél Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak,

- a III/1. és III/2. tényállás szerinti esetekben Terhelt3 III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak, míg

- a II/2. tényállásban írt cselekménynél Terhelt2 II. rendű vádlott ígért, illetve jutott jogtalan előnyt.

[165] E cselekmények közül az I/1. és az I/3., valamint a III/1. és III/2. tényállás vonatkozásában a folytatólagos elkövetés feltételei fennállnak.

[166] Terhelt7 VII. rendű vádlott részére

– az I/1., az I/2. és a II/1. tényállás szerinti esetekben Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak, míg a

– a II/2. tényállás szerinti cselekménynél Terhelt2 II. rendű ígért, illetve jutatott jogtalan előnyt.

[167] E cselekmények közül az I/1. és az I/2. tényállás vonatkozásában a folytatólagos elkövetés megállapítható.

[168] A 2010. április 29. napján lejátszott MTK-Sopron U-19-es mérkőzés esetében (II/1. tényállás) rövid időköz hiányában a folytatólagosság nem volt megállapítható, mivel a következő mérkőzésig – melyre 2010. november 14. napján került sor – a VI. rendű és a VII. rendű vádlott tekintetében is több mint hat hónap telt el.

[169] Végül Terhelt8 VIII. rendű vádlott részére

– az I/2. és az I/3. tényállás szerinti cselekményeknél Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak, míg a

– a III/1. tényállásban leírt esetekben Terhelt3 III. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak ígértek, illetve juttattak jogtalan előnyt.

[170] Ezek közül az I/2. és az I/3. tényállás szerinti cselekmények folytatólagosan elkövetettnek minősülnek.

[171] A másodfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak a bűncselekmény minősített esetét valósították meg, hiszen a jogtalan előnyért a kötelességüket megszegték.

[172] Ezért a Kúria a Terhelt6 VI. rendű vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit négy rendbeli – két esetben folytatólagosan elkövetett – vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat]; Terhelt7 VII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit három rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat]; míg Terhelt8 VIII. rendű vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit két rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés II. fordulat, (2) bekezdés I. fordulat] minősítette.

[173] 4. Végezetül a Kúria azt vizsgálta, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott joghátrány a büntetés céljával összhangban áll-e, a büntetéskiszabás elveinek megfelelően.

[174] A harmadfokú eljárásban a súlyosítási tilalom nem érvényesült [Be. 595. § (1) bekezdés 1. mondat 2. fordulat].

[175] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság és az ítélőtábla, hogy a bünszervezetben elkövetés megállapításának a korábbi Btk. 137. § 8. pontjában meghatározott feltételei Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában fennálltak.

[176] Helytállóan tértek ki az eljáró bíróságok a jelenleg hatályos Btk. bünszervezeti fogalmába 2019. július 10-i hatállyal beiktatott két többlet-elemre – így a hierarchikus szervezethez és a konspiratív működés követelményének fennállására – is, hiszen ezek megállapíthatóságának a Btk. 2. §-ára vonatkozó döntés meghozatalakor jelentősége van.

[177] A korábbi Btk. 83. § (1) bekezdése alapján a büntetést – céljának (37. §) szem előtt tartásával – a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a

bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[178] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottakat a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette miatt emelt vád alól felmentette, erre tekintettel a velük szemben kiszabott büntetést is jelentősen enyhítette.

[179] A Kúria megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és a súlyosító körülményeket helyesen tárta fel.

[180] Tény, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés a terhükre rótt bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához mérten nem tekinthető súlyosnak, azonban az enyhítő körülmények sorában az időmúlás – ahogyan arra az ítéletábra is utalt – nyomatékos jelentőséggel bír.

[181] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/10. pontja szerint ugyanis enyhítő körülmény, ha a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el; minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető. Nagyobb a nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt; csökken a nyomatéka, vagy el isenyészhethet, ha az időmúlást maga az elkövető idézte elő. Enyhítő körülmény, ha az elkövető hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt; nagyobb a nyomatéka, ha előzetes fogva tartásban volt, és ilyenkor az előzőnél rövidebb tartam is enyhítőként értékelhető.

[182] Jelen ügyben azonban az időmúlás mellett – a 2/2017. (II. 10.) AB határozat által meghatározott követelmények alapján – az eljárás elhúzódása is kétségtelenül a vádlottak javára értékelendő, hiszen az elkövetőknek a büntetőeljárásba való bevonásától a cselekményük jogerős elbírálásáig eltelt időtartam az ügy tárgyát képező bűncselekményekre, azok jellegére és a vádlottak számára figyelemmel sem indokolható, éppen ezért ennek a körülménynek a szankció mértékének megválasztásánál meghatározó jelentősége van.

[183] A másodfokú bíróság a büntetések tartamában mindezt kifejezésre juttatta, erre tekintettel a feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján a vádlottakkal szemben megfelelő büntetést szabott ki.

[184] A Kúria megjegyzi ugyanakkor, hogy a büntetés kiszabása során számos más tényező mellett az előzetes fogva tartásban töltött időnek is enyhítő hatása lehet, azonban a beszámítás mértéke nem befolyásolhatja a szabadságvesztés tartamának meghatározását, és végképp nem eredményezhet ehhez a tartamhoz igazodó büntetéskiszabást.

[185] A Kúria figyelemmel volt a Be. 617. §-a alapján a harmadfokú eljárásban is irányadó rendelkezésre, mely szerint a tényállás kiegészítésének, illetve helyesbítésének hiányában a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [Be. 605. § (2) bekezdés]. Mindezek alapján a szabadságvesztés büntetés súlyosítását nem találta indokoltnak és az enyhítésre sem látott alapot.

[186] A harmadfokú bíróság Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében – a bünszervezetben történt elkövetésre, a bűncselekményekben játszott szerepükre figyelemmel – nem értett egyet az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásával, ezért a korábbi Btk. 42. § (3) bekezdése alapján e vádlottaknál is fegyházban határozta meg a végrehajtás fokozatát.

[187] Erre tekintettel megváltoztatást igényelt a II. rendű, a III. rendű és a IV. rendű vádlottak tekintetében a beszámításra vonatkozó rendelkezés is, így a Kúria a korábbi Btk. 99. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a fegyház fokozat miatt a házi őrizetben töltött időből öt nap felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

[188] A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.) 48. (1) bekezdés b) pontja alapján a szabadságvesztés kiszabása esetén a büntetés-végrehajtási bíró a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező része és az értesítőlapok alapján – jogszabályban meghatározottak szerint – vizsgálja meg, hogy a Btk. 92-92/B. §-a szerinti beszámítás alapján az elítélt a szabadságvesztést kitöltötte-e. Így a szabadságvesztés büntetés kitöltött voltának megállapítása az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően a büntetés-végrehajtás körébe tartozó kérdés, ezért a Kúria Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak tekintetében az erre vonatkozó megállapítást mellőzte.

[189] A Kúria a pénzbüntetés, a kiutasítás és a szabadságvesztés büntetés mértékéhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítására sem látott alapot.

[190] Az eljáró bíróságok a vádlottakkal szemben törvényesen szabták ki a foglalkozástól eltiltás büntetést. Egyetértett a Kúria a büntetés tartamának törvényi maximumában való meghatározásával is, hiszen az I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű, VII. rendű és VIII. rendű vádlottak hosszabb időn át a sport legalapvetőbb szabályaival tanúsítottak ellentétes magatartást, a bünszervezet pedig lényegében e szabályok kijátszására épült. E körben azt is hangsúlyozni szükséges, hogy a foglalkozástól eltiltásnak a törvény által lehetővé tett legszigorúbb tartamban való meghatározása az egyéni bűnmegelőzési célok megvalósulása mellett a generális prevenció érvényre juttatását is szolgálja. Mindezek alapján a foglalkozástól eltiltás büntetés enyhítésére egyik vádlott vonatkozásában sem volt indok.

[191] 5. A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, a harmadfokú bíróság a hivatalból vizsgálendő egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések körébe tartozó szabálysértést sem észlelt [Be. 618. § (2) bekezdés, Be. 671.§].

[192] V. Mindezek alapján a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában – a rendelkező rész szerint – megváltoztatta, egyebekben a másodfellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a támadott határozatot a Be. 623. §-a szerint helybenhagyta.

[193] A Kúria a harmadfokú eljárásban – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdése és a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezés nyomán – öttagú tanácsban járt el.

[194] A Kúria a Be. 427. § (2) bekezdése szerint eljárva – tanács egyik tagjának elkerülhetetlen akadályoztatása miatt – az ügydöntő határozatot más összetételű tanácsban kihirdette ki.

[195] Az I. rendű vádlott tekintetében a fordítással felmerült bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[196] A Kúria ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2023. november 7.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Kardos Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla 6.Bf.270/2022/21. számú ítélete Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt8 VIII. rendű vádlottak vonatkozásában a Kúria Bhar.I.428/2023/15. számú ítélete a határozat kihirdetésének – 2024. november 21. napján – jogerőre emelkedett, és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. november 21.

Dr. Gimesi Ágnes s.k.

a tanács elnöke